

вноситься народними депутатами
України - членами Комітету з питань
культури і духовності М. Л.
Княжицьким, І. І. Подоляк, В. Є.
Єленським, М. В. Матіос, С. О.
Тарутою

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державну підтримку кінематографії в Україні

Цей Закон визначає засади державної підтримки кінематографії в Україні, що має на меті створення сприятливих умов для розвитку кіновиробництва, встановлення прозорих процедур здійснення фінансування державою проектів в кінематографічній галузі.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на суб'єктів кінематографії, юридичних осіб не залежно від їх форм власності, фізичних осіб-підприємців та фізичних осіб які здійснюють діяльність, пов'язану з кінематографією та (або) здійснюють виробництво, зберігання, розповсюдження, демонстрування, інше використання - фільмів, інших аудіовізуальних творів, на території України.

Стаття 2. Законодавство про державну підтримку кінематографії

1. Законодавство про державну підтримку кінематографії складається з Конституції України, Цивільного кодексу України, цього Закону, законів України "Про культуру", "Про кінематографію", "Про телебачення і радіомовлення", "Про авторське право і суміжні права" та інших законодавчих актів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Розділ II ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ КІНЕМАТОГРАФІЇ

Стаття 3. Мета державної політики у сфері підтримки кінематографії

1. Кінематографія визнається галуззю культури, яка підтримується державою із врахуванням мети і принципів, закріплених цим Законом та іншими законодавчими актами України.
2. Метою державної політики у сфері підтримки кінематографії є:
 - 1) створення належних правових і економічних умов, необхідних для розвитку кінематографії;
 - 2) формування економічно самодостатньої, конкурентоздатної на міжнародних ринках галузі кінематографії, виробництва фільмів, інших аудіовізуальних творів;
 - 3) створення сприятливих умов та розвиток сучасної інфраструктури для виробництва, демонстрування і розповсюдження фільмів;

- 4) створення сприятливого режиму оподаткування та надання державою підтримки для виробництва, демонстрування і розповсюдження національних фільмів в Україні та за кордоном;
- 5) збільшення податкових надходжень до бюджету за рахунок галузі кінематографії;
- 6) запровадження механізмів залучення позабюджетних коштів, у тому числі іноземних інвестицій та коштів від іноземних суб'єктів кінематографії;
- 7) популяризація українських цінностей, зростання інтересу масового глядача до національних фільмів;
- 8) створення належних правових механізмів для захисту прав інтелектуальної власності;
- 9) створення якісної освітньої бази для підготовки висококваліфікованих спеціалістів у галузі кінематографії;
- 10) створення умов для збільшення кількості робочих місць, посилення соціальних гарантій працівників галузі кінематографії;
- 11) розвиток матеріально-технічної бази галузі кінематографії, виробництва, демонстрування, розповсюдження та популяризації фільмів;
- 12) активізація міжнародного, міждержавного, зовнішньоекономічного співробітництва та покращення іміджу України на міжнародному ринку як країни, що має розвинену і висококонкурентну галузь кінематографії.

Стаття 4. Принципи державної політики у сфері підтримки кінематографії

1. Принципами державної політики у сфері підтримки кінематографії є:
 - 1) протекціонізм державою галузі кінематографії, у тому числі виробництва, розповсюдження, популяризації та демонстрування фільмів, в отриманні інвестицій, у тому числі іноземних;
 - 2) визнання розвитку галузі кінематографії, одним з пріоритетів державної політики у сфері культури;
 - 3) ефективність підтримки галузі кінематографії, у тому числі, виробництва, розповсюдження, популяризації та демонстрування фільмів;
 - 4) доступність отримання державної підтримки суб'єктами кінематографії;
 - 5) забезпечення участі суб'єктів кінематографії, громадських об'єднань, що представляють їх інтереси, творчих спілок, у формуванні та реалізації державної політики у галузі кінематографії;
 - 6) відкритість і прозорість проведення процедур надання державної підтримки.

Стаття 5. Основні напрями державної політики у сфері підтримки кінематографії

1. Держава забезпечує та стимулює виробництво (створення), розповсюдження, популяризацію та демонстрування національних фільмів у кіно-, відеомережах та на телебаченні, збереження, відновлення, реставрацію національної та кращих зразків світової кінематографічної спадщини, вживає заходів для повернення в Україну національної кінематографічної спадщини, що знаходиться за її межами, а також, сприяє захисту прав інтелектуальної власності.
2. Державна підтримка надається суб'єктам кінематографії незалежно від форм власності, які займаються створенням (виробництвом), розповсюдженням, демонструванням, рекламуванням та популяризацією національних фільмів, фундаментальними та прикладними дослідженнями, освітньою діяльністю у галузі кінематографії, в порядку передбаченому цим Законом.
3. Держава підтримує спільне з іноземними суб'єктами кінематографії виробництво фільмів, застосування світових досягнень науки і техніки у виробництві, розповсюдженні, популяризації, демонструванні, рекламуванні, зберіганні, відновленні, реставрації фільмів.
4. Держава бере участь у реалізації міжнародних та вітчизняних кінематографічних програм, в організації міжнародних та вітчизняних кінофестивалів, кіноринків, інших заходів галузей кіно і телебачення, та сприяє участі в них суб'єктів кінематографії України.
5. Держава гарантує всім суб'єктам кінематографії захист прав інтелектуальної власності на територіях України та інших держав відповідно до законодавства України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.
6. Держава підтримує кінематографію, створюючи сприятливі умови у сферах податкового, митного, валютного та інших видів регулювання.
7. Держава сприяє діяльності в галузі кінематографії шляхом встановлення законодавством у сфері державних закупівель особливих умов, порядку та процедур здійснення закупівель за державні кошти товарів, робіт і послуг, необхідних для виробництва, розповсюдження та демонстрування національних фільмів, а також шляхом застосування інших механізмів, передбачених цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Стаття 6. Основні засади та фінансова основа державної підтримки кінематографії

1. Державна підтримка кінематографії здійснюються за рахунок коштів Державного фонду підтримки кінематографії України (далі - Фонд), управління яким здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії.
2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, є головним розпорядником коштів Фонду, та розпоряджається ними виключно на підставі рішення Ради з державної підтримки кінематографії.
3. Джерелами формування Фонду є:
 - 1) кошти загального фонду Державного бюджету України у розмірі не менше 0,2 відсотка витрат загального фонду Державного бюджету України за попередній рік;

2) інші кошти загального та кошти спеціального фонду Державного бюджету України, отримані відповідно до Бюджетного кодексу України, у тому числі:

від реалізації майнових прав на використання фільмів, вихідних матеріалів фільмів та фільмокопій, створених за кошти державного бюджету України, за кошти Фонду, реалізації суб'єктами кінематографії, які отримали від держави субсидії на створення (виробництво) фільмів майнових прав на використання таких фільмів, вихідних матеріалів фільмів та фільмокопій, а також від реалізації майнових прав на використання фільмів та фільмових матеріалів, які у відповідності з планами виробництва Держкіно УРСР, Міністерства культури УРСР та їх правонаступників в період з 1953 по 1991 роки створені (вироблені) за рахунок державних (бюджетних) коштів на державних кіностудіях та належать державі;

кошти, отримані відповідно до законодавства про лотереї;

кошти, сплачені суб'єктами кінематографії за розгляд заяв на отримання субсидій передбачених пунктами б), в), г) частини першої статті 7 цього Закону.

3) інші надходження, не заборонені законодавством.

4. Видатки на забезпечення діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, передбачаються у Державному бюджеті України за окремою бюджетною програмою.

5. Крім джерел Фонду, фінансова підтримка кінематографії також може здійснюватися, за рахунок:

1) грантів, дарунків, благодійних внесків і пожертвувань, інших видів благодійності;

2) коштів місцевих бюджетів;

3) інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 7. Форми державної підтримки кінематографії

1. Формами державної підтримки кінематографії є:

а) здійснення державних закупівель товарів, робіт і послуг, необхідних для виробництва (створення) документальних, просвітницьких, анімаційних фільмів, фільмів для дитячої аудиторії (з урахуванням художньої та культурної значущості) та фільмів-дебютів, в обсязі до 100 % (включно) від загальної кошторисної вартості виробництва фільму;

б) надання державної субсидії на виробництво (створення) фільму (ігрового, анімаційного), обсяг якої не може перевищувати 80 % від загальної кошторисної вартості виробництва фільму. Обов'язковою умовою надання такої субсидії є підтвердження заявником наявності у нього коштів, необхідних для фінансування виробництва фільму, в сумі не менше 20 % від загальної кошторисної вартості виробництва фільму;

в) надання державної субсидії на виробництво (створення) телевізійного фільму, телевізійного серіалу, обсяг якої не може перевищувати 50 % від загальної кошторисної вартості виробництва телевізійного фільму, телевізійного серіалу. Обов'язковою умовою надання такої субсидії є підтвердження заявником наявності у нього коштів, необхідних

для фінансування виробництва телевізійного фільму, телевізійного серіалу, в сумі не менше 50 % від загальної кошторисної вартості виробництва фільму.

г) надання державної субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, понесених суб'єктами кінематографії при виробництві (створенні) фільмів в порядку, передбаченому цим Законом;

д) надання державної субсидії для закупівлі мобільних пересувних цифрових комплексів, транспортних засобів для забезпечення демонстрування національних фільмів в невеликих містах, селах, селищах з населенням не більше 250 тисяч мешканців або комплексів електронного кіно. Розмір субсидії не може перевищувати 50 % від вартості відповідних комплексів;

е) надання державної субсидії для фінансування фундаментальних та прикладних досліджень, а також освітньої діяльності (у тому числі виробництва (створення) фільмів студентами, навчання в Україні та закордоном, тощо) у галузі кінематографії;

є) надання державної субсидії на розповсюдження та (або) популяризацію національних фільмів шляхом повної або часткової оплати за рахунок коштів Фонду витрат на проведення творчих зустрічей, презентацій, прем'єрних показів, рекламування та інших необхідних заходів, в тому числі за участі творчих груп фільмів, а також проведення спеціальних безкоштовних або пільгових сеансів демонстрування національних фільмів для малозабезпечених верств населення, школярів, дітей дошкільного віку;

ж) надання державної субсидії для оплати заходів зі збереження, відновлення, реставрації та популяризації національної кінематографічної спадщини, повернення її в Україну, якщо вона знаходиться за її межами;

з) відшкодування суб'єктам кінематографії відсотків, сплачених за банківськими кредитами, що були одержані такими суб'єктами для будівництва та/або реконструкції будівель, споруд та інших об'єктів інфраструктури, що будуть задіяні в процесі виробництва фільмів, або для будівництва та/або реконструкції та/або технічного переоснащення кінотеатрів, розташованих в населених пунктах з населенням до 250 тисяч мешканців.

Наведений в цій статті перелік форм державної підтримки кінематографії не є вичерпним. Додаткові форми державної підтримки кінематографії можуть встановлюватись Кабінетом Міністрів України.

Державна підтримка, форми якої визначені цією статтею, надається на безповоротній основі, якщо інше не передбачено цим Законом.

2. Об'єктами державної підтримки у формах, передбачених пунктами а), б), в) частини першої цієї статті, виступають національні фільми, а у формі, передбаченій пунктом г) частини першої цієї статті, - фільми, які пройшли культурний тест, визначений цим Законом.

3. Обсяг коштів, що виділяються впродовж кожного бюджетного періоду для фінансування кожної з передбачених частиною першою цієї статті форм державної підтримки, визначається Радою з державної підтримки кінематографії, і може бути змінений рішенням Ради в межах відповідного бюджетного періоду.

При цьому обсяг коштів, що виділяються впродовж певного бюджетного періоду для фінансування форм державної підтримки, передбачених пунктами д), е), є), ж), з) гарантується на рівні не менше 10 % від обсягу коштів, виділених на фінансування всіх форм державної підтримки, передбачених пунктами а), б), в), г) частини першої цієї статті.

Стаття 8. Умови надання державної підтримки суб'єктам кінематографії

1. Державна підтримка надається суб'єктам кінематографії, які внесені до Державного реєстру виробників, розповсюджувачів і демонстраторів фільмів та відповідають одному із наступних критеріїв:

- 1) виробники, продюсери документальних, просвітницьких, авторських і анімаційних фільмів, фільмів для дитячої аудиторії та фільмів дебютів;
- 2) виробники, продюсери фільмів, телерадіоорганізації, що мають діючу ліцензію на мовлення, які мають власну матеріально-технічну базу для здійснення виробництва фільмів (павільйони та/або обладнання) і які протягом трьох останніх років до дати звернення за отриманням державної підтримки завершили виробництво не менше двох теле- або кіно фільмів хронометражем не менше 70 хвилин кожний, або двох телевізійних серіалів, загальних хронометрах всіх серій яких становить не менше 400 хвилин, і на ці фільми або серіали видані державні посвідчення на право розповсюдження і демонстрування у встановленому законом порядку;
- 3) суб'єкти кінематографії, які здійснюють розповсюдження та (або) демонстрування фільмів;
- 4) вищі навчальні заклади, які здійснюють підготовку здобувачів вищої освіти в галузі культури і мистецтва (культурно-мистецька освіта), а також здобувачі вищої освіти в галузі культури і мистецтва, які отримують державну підтримку через вищі навчальні заклади.

Встановлення додаткових критеріїв, яким мають відповідати суб'єкти кінематографії, ніж ті що передбачені цим Законом, забороняється.

Особливості надання державної підтримки суб'єктам кінематографії, які не є резидентами України, визначається статтею 11 цього Закону.

Перелік документів, які підтверджують відповідність суб'єктів кінематографії, що звертаються за отриманням державної підтримки, критеріям, визначеним в частині першій цієї статті, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії.

2. З метою отримання державної підтримки, суб'єкти кінематографії, визначені в частині першій цієї статті, звертаються до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії з відповідною заявою, та надають документи, які визначені цим Законом та іншими нормативними актами прийнятими на підставі цього Закону.

Форми заяв та перелік документів, що додаються до них, визначаються центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії з урахуванням вимог цього Закону.

3. Суб'єкт кінематографії підтверджує наявність у нього коштів, необхідних для отримання державної підтримки у формах, передбачених пунктами б), в), д), частини першої статті 7 цього Закону, одним з наступних документів:

- 1) виписки з банківського рахунку;
- 2) кредитний договір, договір позики, гарантія банку або фінансової установи;
- 3) договір із інвестором або продюсером й банківський документ, що підтверджує зарахування відповідної суми коштів на банківський рахунок суб'єкта кінематографії;
- 4) договір із дистриб'ютором, демонстратором, в тому числі телерадіоорганізацією й банківський документ, що підтверджує зарахування відповідної суми коштів на банківський рахунок суб'єкта кінематографії;

4. За розгляд заяви щодо отримання субсидій, передбачених пунктом б), в) або г) частини першої статті 7 цього Закону, суб'єкт кінематографії сплачує платіж, розмір та порядок справляння якого визначається законом.

5. Надання державної підтримки оформлюється відповідним договором, який укладається між центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, і суб'єктом, визначеним цією статтею. Істотні умови договорів про надання державної підтримки (в залежності від форм державної підтримки), визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії.

Якщо державна підтримка надається на поворотній основі, умови та розмір повернення такої підтримки мають визначатися договором, визначеним у цій частині, з урахуванням вимог цього Закону.

6. Зазначений у частині п'ятій цієї статті договір не укладається у випадку надання державної підтримки у формі субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, понесених суб'єктами кінематографії при виробництві (створенні) фільмів, яка передбачена пунктом г) частини першої статті 7 цього Закону.

Стаття 9. Рада з державної підтримки кінематографії

1. З метою ефективного розпорядження коштами Фонду, Кабінетом Міністрів України створюється Рада з державної підтримки кінематографії у кількості 9 осіб (далі - Рада), яка призначається терміном на два роки. Після спливу дворічного терміну повноваження усього складу Ради припиняються автоматично. Одна й та ж особа не може бути включеною до складу Ради більш ніж на один термін поспіль.

2. До складу Ради включаються представники, запропоновані:

- 1) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії - 1 особа;
- 2) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії - 1 особа;

3) творчими спілками, громадськими об'єднаннями, господарськими об'єднаннями, статутні документи яких передбачають діяльність в сфері кінематографії, і діяльність яких є активною (впродовж останніх трьох років організують періодично, не рідше ніж декілька разів на рік, громадські заходи щодо проблем, які існують у сфері кінематографії: ініціюють публічні обговорення актуальних питань, публічні дискусії у професійній сфері тощо), - 7 осіб, одна з яких повинна мати вищу юридичну освіту, а одна - вищу економічну освіту.

3. Представники, запропоновані творчими спілками, громадськими об'єднаннями, господарськими об'єднаннями, повинні відповідати наступним критеріям:

1) мати досвід роботи не менше трьох років у сфері кінематографії, здійснюючи принаймні один з таких видів діяльності:

а) керівник юридичної особи, що здійснює виробництво, розповсюдження, демонстрування фільму;

б) режисер-постановник фільму;

в) продюсер фільму;

г) юрист;

д) економіст (фінансист);

е) аудитор;

2) мати рекомендацію на включення до складу Ради від громадської ради, яка діє при центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, надану за результатами обговорення й голосування за відповідну кандидатуру на засіданні зазначеної громадської ради.

4. Не можуть бути членами Ради:

1) особи, які мають судимість, не погашену або не зняту в установленому законом порядку;

2) особи, які перебувають на державній службі, а також інші особи, стосовно яких Законом України "Про запобігання корупції" встановлено обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності, та (або) особи, що мають конфлікт інтересів відповідно до Закону України "Про запобігання корупції", та (або) особи, що були звільнені із займаних ними посад, та (або) підпадають під критерії звільнення з посад відповідно до вимог відповідно до Закону України "Про очищення влади".

5. Повноваження Члена Ради може бути достроково припинено Кабінетом Міністрів України, за наявності однієї з таких підстав, перелік яких є вичерпним:

1) подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням;

2) виїзду на постійне проживання за межі України;

3) наявність (настання) підстав, передбачених частиною четвертою цієї статті;

- 4) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;
- 5) неможливості виконувати свої обов'язки за станом здоров'я протягом трьох і більше місяців за наявності відповідного медичного висновку;
- 6) набрання законної сили судовим рішенням про визнання його обмежено дієздатним чи недієздатним;
- 7) відсутності на п'яти засіданнях Ради, крім випадків, коли причина відсутності зумовлена перебуванням на лікарняному, на стаціонарному лікуванні у медичному закладі, у відпустці, у відрядженні, що підтверджено відповідними документами;
- 8) смерті особи.

Дострокове припинення повноважень члена Ради з інших підстав, ніж передбачені у цій частині, забороняється.

У разі дострокового припинення повноважень члена Ради, Кабінет Міністрів України протягом двох місяців призначає нового члена Ради в порядку та на умовах визначених цією статтею;

6. Рада:

1) за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, приймає рішення щодо:

а) утворення експертних комісій (рішення яких мають рекомендаційний характер) із включенням до їх складу: професійних творчих працівників, кінознавців, продюсерів, економістів, дистриб'юторів та прокатників фільмів та інших осіб, які не можуть бути членами Ради. Порядок створення та роботи експертних комісій, а також умови їх діяльності затверджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії.

б) надання державної підтримки відповідно до форм, передбачених у частині першій статті 7 цього Закону;

в) зміни істотних параметрів фільму, у процесі його створення за заявою суб'єкта кінематографії, який уже отримав державну підтримку (як повністю так і частково). До істотних параметрів фільму відносяться: творча концепція фільму, загальний кошторис, режисер-постановник, автор сценарію, хронометраж фільму, строки виробництва).

7. Голова Ради, заступник Голови Ради та секретар Ради обираються на її засіданні;

З метою забезпечення діяльності Ради, функції апарату Ради, виконує апарат центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії.

8. Члени Ради не є державними службовцями. За виконання своїх функцій члени Ради отримують плату - стипендії, які виплачуються за рахунок коштів Фонду. Розмір та порядок виплати стипендій Членам Ради, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

9. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії щорічно, не пізніше двох місяців з дати закінчення відповідного бюджетного періоду, звідує перед Радою про використання коштів Фонду.

10. Засідання Ради є правомочним, якщо на ньому присутні не менше шести Членів Ради. Рішення Ради вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше п'яти Членів Ради. Під час засідання Ради, секретар Ради веде протокол засідання, який підписується головою на засіданні та секретарем Ради.

11. Засідання Ради є відкритими. Засідання ради можуть бути плановими і позаплановими. Планові засідання відбуваються відповідно до затвердженого плану і мають проводитися не рідше, ніж один раз на місяць. Позапланові засідання проводяться на вимогу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, або будь-кого з діючих членів Ради.

12. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, на своєму офіційному веб-сайті оприлюднює:

інформацію щодо надходження коштів до Фонду - не пізніше ніж на третій робочий день після їх надходження;

заяви (без доданих до них матеріалів) про надання державної підтримки - не пізніше ніж на третій робочий день після їх надходження;

інформацію про дату та час проведення засідань Ради із зазначенням переліку заяв про надання державної підтримки, які планується розглянути на такому засіданні, та найменування суб'єктів кінематографії, що подали такі заяви - не пізніше, ніж за п'ять робочих днів до дати проведення відповідного засідання Ради;

проекти рішень про надання державної підтримки (повні тексти) з усіх питань порядку денного відповідного засідання - не пізніше п'яти робочих днів до дати проведення відповідного засідання

рішення про надання державної підтримки (повний текст) - не пізніше п'яти робочих днів прийняття Радою рішення надання державної підтримки.

13. Контроль за цільовим використанням коштів, наданих для виробництва національного фільму, здійснюється органами, згідно з чинним законодавством України уповноваженими на те органами державної влади.

Стаття 10. Порядок надання державної підтримки суб'єктам кінематографії

1. Державна підтримка надається суб'єктам кінематографії України на підставі рішення Ради, що приймається в порядку, передбаченому статтею 9 цього Закону, при цьому:

1) рішення Ради про надання державної підтримки у формах, передбачених пунктами а), б), в) частини першої статті 7 цього Закону, приймається за результатами конкурсного відбору (пітчінгу) після вивчення доданих до заяви: сценарію; кошторису фільму; режисерської експлікації; продюсерського бачення; маркетингової стратегії; договору про передачу чи відчуження виключних майнових авторських прав на сценарій фільму; договору про передачу чи відчуження виключних майнових авторських прав на діалоги фільму, якщо вони створені окремо від сценарію фільму; угоди про спільне

кіновиробництво (для фільмів спільного виробництва з іншими країнами); копій установчих документів суб'єктів кінематографії (якщо заявником є юридична особа; відомостей про орієнтовний склад знімальної групи; листа-гарантії про відсутність обмежень, передбачених статтею 12 цього Закону; документів, визначених частиною третьою статті 8 цього Закону, якщо це вимагається відповідно до цього Закону; документу, який підтверджує сплату збору за розгляд заяви у випадку, передбаченому частиною четвертою статті 8 цього Закону. На розсуд заявника можуть бути надані інші документи.

Рада додатково оцінює:

оригінальність і якість сценарію;

роботу заявника як продюсера або виробника фільму в попередніх проектах - економічні результати, участь у вітчизняних або міжнародних кінофестивалях, нагороди на кінофестивалях, економічну ефективність розповсюдження в Україні та за кордоном, успішність трансляції фільму (фільмів) телерадіоорганізаціями, ефективність продажів в мережі Інтернет та в роздрібній торговій мережі на матеріальних носіях;

успішну роботу режисера-постановника у зв'язку із його участю у створенні фільмів - участь у вітчизняних або міжнародних кінофестивалях, нагороди на фестивалях, економічну ефективність розповсюдження фільмів в Україні та за кордоном, успішність трансляції фільму (фільмів) телерадіоорганізаціями, продажі в мережі Інтернет та в роздрібній торговій мережі на матеріальних носіях;

прогнозоване співвідношення вартості і якості виробництва фільму, строки його створення.

Порядок та критерії проведення творчого конкурсу (пітчінгу) затверджуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії;

2) рішення Ради про надання державної підтримки на створення фільмів у формі, передбаченій пунктом г) частини першої ст. 7 цього Закону приймаються за результатами проходження такими фільмами культурного тесту, який передбачений додатком 1 до цього Закону і складається з Культурних критеріїв (максимальна кількість балів - 16) та Виробничих критеріїв (максимальна кількість балів - 32). Фільм вважається таким, що пройшов культурний тест, якщо фільм набрав щонайменше 2 бали за Культурними критеріями та щонайменше 21 бал за Виробничими критеріями;

3) рішення Ради про надання державної підтримки у формі, передбаченій пунктом з) частини першої ст. 7 цього Закону, приймається відповідно до порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

4) рішення Ради про надання державної підтримки у формах, передбачених пунктами д), е), є), ж) частини першої ст. 7 цього Закону, приймається відповідно до порядку, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії.

2. У випадку, якщо обсяг коштів, які фактично надійшли до Фонду з джерел, передбачених цим Законом, є недостатнім для здійснення державної підтримки, яка здійснюється у

поточному бюджетному періоді, фінансування відновлюється в наступному бюджетному періоді.

У випадку, якщо щодо суб'єкта кінематографії прийняте рішення про надання йому державної підтримки відповідно до цього Закону, проте через відсутність чи недостатню кількість грошових коштів у Фонді державна підтримка таким суб'єктом кінематографії одержана не була або була одержана частково, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у галузі кінематографії, видає суб'єкту кінематографії довідку про наявну заборгованість перед таким суб'єктом. При цьому збитки, понесені суб'єктом кінематографії у зв'язку з неотриманням чи неповним отриманням державної підтримки, не відшкодовуються.

3. Державна підтримка виробництва (створення) фільму надається або у формі державних закупівель, або у формі субсидії на виробництво фільму, або у формі субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, понесених суб'єктами кінематографії при виробництві (створенні) фільмів.

4. Об'єктом державної підтримки не може бути фільм, демонстрація і розповсюдження якого заборонена в Україні відповідно до чинного законодавства України.

Стаття 11. Особливості надання державної підтримки у формі субсидій для повернення частини кваліфікованих витрат, понесених суб'єктами кінематографії при виробництві (створенні) фільмів

1. З метою створення для українських та іноземних суб'єктів кінематографії сприятливих умов для виробництва фільмів на території України з використанням розташованих в Україні сценічно-постановочних засобів виробництва, павільйонів, місцевостей (локацій), послуг українських суб'єктів кінематографії, готельних послуг, тощо, українським та іноземним суб'єктам кінематографії надається державна підтримка у формі субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат понесених суб'єктами кінематографії при виробництві (створенні) фільмів.

2. Субсидія для повернення частини кваліфікованих витрат, понесених суб'єктами кінематографії при виробництві (створенні) фільмів, надається в таких обсягах:

а) відшкодування частини фактично здійснених суб'єктом кінематографії кваліфікованих витрат (платежів) на виробництво (створення) фільмів у розмірі 25 відсотків від загального обсягу таких кваліфікованих витрат (платежів);

б) відшкодування частини фактично здійснених суб'єктом кінематографії витрат (платежів) у розмірі 10 відсотків від загального обсягу таких витрат, здійснених суб'єктами кінематографії на виплату винагороди акторам та членам знімальної групи, що є нерезидентами України, здійснюють свою діяльність та (або) проживають за межами території України, у випадку, якщо такі виплати підлягають оподаткуванню на території України.

3. Передбачена пунктом а) частини другої цієї статті субсидія може бути надана за таких умов у їх сукупності:

1) витрати повністю або частково понесені в Україні при виробництві фільму на користь особи, яка веде господарську діяльність та зареєстрована як суб'єкт господарювання на території України;

2) фільм відповідає хоча б одній з наступних вимог:

а) є ігровим фільмом або анімаційним фільмом, призначеним для перегляду у кінотеатрах, загальна тривалість якого складає не менше 74 хвилин;

б) є ігровим телевізійним фільмом або анімаційним фільмом, що складається з однієї або декількох серій, загальна тривалість якого складає не менше 74 хвилин;

в) є документальним фільмом, призначеним для перегляду в кінотеатрах та (або) для показу на телебаченні, загальна тривалість якого складає не менше 52 хвилин;

г) є частиною багатосерійного ігрового телевізійного серіалу або анімаційного телевізійного серіалу, тривалість однієї серії якого складає не менше 40 хвилин;

3) фільм пройшов культурний тест, визначений цим Законом;

4) продюсер є суб'єктом кінематографії України, або іноземним суб'єктом кінематографії, який уклав договір про виробництво фільму (чи його частини) з суб'єктом кінематографії України;

5) загальні суми кваліфікованих витрат кошторисної вартості фільму, пов'язаних із його виробництвом на території України, становлять щонайменше:

- 20000000 (двадцять мільйонів) гривень - для фільмів, вказаних у підпункті а) пункту 2) частини третьої цієї статті;

- 5000000 (п'ять мільйонів) гривень - для фільмів, вказаних у підпункті б) пункту 2) частини третьої цієї статті;

- 3000000 (три мільйони) гривень - для фільмів, вказаних підпункті в) пункту 2) частини третьої цієї статті;

- 15000000 (п'ятнадцять мільйонів) гривень - для фільмів, вказаних у підпункті г) пункту 1) частини третьої цієї статті;

4. Під кваліфікованими витратами для цілей цієї статті розуміються 80 % платежів на оплату поставлених товарів, виконаних робіт та наданих послуг, включаючи, але не обмежуючись заробітними платами, гонорарами, винагородами, що стосуються безпосередньо фільму, який виробляється на території України, та що виплачуються особі, яка веде господарську діяльність та зареєстрована в якості суб'єкта господарювання на території України, є зареєстрованим платником податків;

5. Для цілей цієї статті не вважаються кваліфікованими наступні витрати:

1) амортизація основних засобів, інших необоротних матеріальних і нематеріальних активів;

2) витрати на проведення переговорів;

3) фінансові витрати (в тому числі, проценти за кредитами);

4) витрати операційної діяльності, які не включаються до собівартості виробництва фільму;

5) витрати на розповсюдження фільму;

6) витрати на проїзд членів знімальної групи і акторів під час зйомок за межами території України;

7) заробітна плата або будь-які інші види винагороди, які виплачуються (надаються) акторам або членам знімальної групи, що є нерезидентами України, за винятком кваліфікованих витрат, зазначених в (підпункті б) частини четвертої статті 9 законопроекту).

6. Суб'єкт кінематографії, який бажає отримати передбачену цією статтею субсидію для повернення частини кваліфікованих витрат, понесених суб'єктами кінематографії при виробництві (створенні) фільмів, до завершення виробництва фільму має звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, із заявою про надання попереднього висновку щодо проходження (чи не проходження) фільмом, виробництво якого планується чи відбувається, культурного тесту.

До заяви про надання висновку щодо проходження (чи не проходження) фільмом, виробництво якого планується чи відбувається, культурного тесту, суб'єкт кінематографії має додати наступні документи: режисерський сценарій фільму, календарно-постановочний план виробництва фільму, кошторис фільму, договір (договори) між українським та іноземним суб'єктом кінематографії щодо виробництва фільму (якщо виробництво фільму відбувається у співпраці з іноземним суб'єктом кінематографії), виписку з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців щодо себе, копії своїх установчих документів, відомості про склад знімальної групи, лист-гарантію про відсутність обмежень, передбачених статтею 12 цього Закону, документ, який підтверджує плати сплату збору за розгляд заяви відповідно до частини четвертої статті 8 цього Закону.

7. Протягом двох днів з дати надходження заяви, передбаченої частиною шостою цієї статті, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії передає таку заяву на розгляд Ради. Рада повинна розглянути таку заяву та додані до неї документи й надати попередній висновок щодо проходження (чи не проходження) фільмом, зазначеним у заяві культурного тесту не пізніше 30 днів із дати її надходження до Ради.

8. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, протягом 40 днів із дати надходження до нього заяви, передбаченої частиною шостою цієї статті, разом з доданими до неї документами, на підставі попереднього висновку Ради визначеного частиною сьомою цієї статті, надає попередній висновок щодо проходження (чи не проходження) фільмом, зазначеним у заяві, культурного тесту.

9. Протягом одного року з дати завершення виробництва фільму суб'єкт кінематографії, який отримав попередній висновок щодо проходження фільмом культурного тесту, з метою отримання передбаченої цією статтею субсидії, має звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії із відповідною заявою.

До заяви повинні бути додані наступні документи (оригінали або їх належним чином засвідчені копії):

кошторис фільму;

договір (договори) між українським та іноземним суб'єктом кінематографії щодо виробництва фільму за наявності такого договору,

акт (акти) виконаних робіт (наданих послуг) з виділенням кваліфікованих витрат, що підлягають поверненню, та первинних бухгалтерських документів на підтвердження цієї суми (якщо фільм вироблявся за участі іноземного суб'єкта кінематографії);

звіт про виробництво фільму та понесені кваліфіковані витрати;

лист - гарантію, що за період з дати подання заяви, передбаченої частиною шостою цієї статті, до дати звернення за отриманням субсидії, в документи, які подавались для отримання попереднього висновку, визначеного у частині сьомій цієї статті, не вносились зміни, зокрема, що на дату звернення за отриманням субсидії відсутні обмеження, передбачені статтею 12 цього Закону. У випадку якщо в документи, передбачені частиною шостою цієї статті, були внесені зміни, лист-гарантія не подається, а подаються документи, до яких вносилися зміни;

аудиторський звіт, що підтверджує розмір кваліфікованих витрат, складений відповідно до законодавства України та стандартів аудиту.

10. Рада не пізніше 30 днів із дати надходження заяви суб'єкта кінематографії та доданих до неї документів, передбачених частиною дев'ятою цієї статті, до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, повинна розглянути таку заяву та додані до неї документи й надати висновок щодо проходження (чи не проходження) фільмом, зазначеним у заяві, культурного тесту та наявності (чи відсутності) підстав для надання суб'єкту кінематографії субсидії.

11. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, протягом 40 днів із дати надходження до нього заяви та доданих до неї документів, передбачених частиною дев'ятою цієї статті, на підставі та у відповідності до висновку Ради, визначеного частиною десятою цієї статті, приймає рішення щодо надання суб'єкту кінематографії субсидії або щодо відмови у наданні суб'єкту кінематографії субсидії повністю або частково.

12. Виплата субсидії здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, за рахунок коштів Фонду, шляхом перерахування коштів на банківський рахунок заявника, протягом 10 банківських днів з дати прийняття відповідного рішення.

13. Іноземні суб'єкти кінематографії (у тому числі продюсери), отримують державну підтримку у формі субсидій для повернення частини кваліфікованих витрат, понесених іноземними суб'єктами кінематографії при виробництві (створенні) фільмів, через українського суб'єкта кінематографії на підставі укладеного між такими суб'єктами договору, за яким український суб'єкт кінематографії залучається до виробництва фільму на території України.

Стаття 12. Обмеження щодо надання державної підтримки суб'єктам кінематографії

1. Державна підтримка не надається суб'єктам кінематографії:

- 1) які не відповідають критеріям, визначеним у статті 8 цього Закону;
- 2) якщо такі суб'єкти, їх учасники (акціонери), кінцеві бенефіціарні власники (контролери) або їх посадові особи є резидентами держави-агресора або мають судимість, яка не знята або не погашена в установленому законом порядку;
- 3) які перебувають у стадії ліквідації, банкрутства або реорганізації юридичної особи або припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця;
- 4) які подали недостовірні відомості та документи під час звернення за наданням державної підтримки або звернення із заявою про включення до Державного реєстру виробників, розповсюджувачів і демонстраторів фільмів;
- 5) які на момент звернення мають податковий борг, який існує більше ніж два місяці з моменту його виникнення;
- 6) які раніше отримували державну підтримку, надання якої визнавалось незаконним судовими або іншими компетентними органами або допустили нецільове використання коштів державної підтримки і самостійно не усунули такі порушення, або допустили без об'єктивних причини невиконання, неналежне виконання або порушення умов договору про надання державної підтримки і не усунули такі порушення, що доведено в установленому порядку (про що наявні достовірні відомості);
- 7) які мають заборгованість по виплаті заробітної плати працівникам, яка триває більше ніж один календарний місяць.

Стаття 13. Український інститут кіномистецтв

1. Український інститут кіномистецтв (надалі - Інститут) створюється Кабінетом Міністрів України відповідно до закону. Інститут є установою, що не має на меті отримання прибутку, і відноситься до сфери управління Кабінету Міністрів України, який затверджує його статут.

2. Інститут очолюється директором, який обирається на посаду на конкурсних засадах, та призначається Кабінетом Міністрів України на строк в 5 років. Одна й та сама особа не може обіймати посаду директора більше двох строків підряд. Не може бути обраною директором Інституту особа, яка підпадає під вимоги, визначені частиною четвертою статті 9 цього Закону.

Порядок формування конкурсної комісії та проведення конкурсного відбору на посаду директора Інституту встановлюється Кабінетом Міністрів України, з урахуванням вимог цього Закону.

3. Нагляд за діяльністю Інституту здійснює наглядова рада, склад якої формується в порядку, передбаченому для формування Ради з державної підтримки кінематографії. Повноваження наглядової ради визначається статутом Інституту.

4. Повноваження Інституту визначаються статутом та іншими актами Кабінету Міністрів України. Кабінет Міністрів України на підставі відповідного рішення може делегувати Українському інституту кіномистецтв реалізацію повноважень Центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, в частині повноважень Ради з державної підтримки кінематографії щодо надання державної підтримки у передбачених цим Законом формах, а також в частині управління і розпорядження коштами Державного фонду підтримки кінематографії України на передбачених цим законом умовах.

Стаття 14. Права інтелектуальної власності на фільми, вироблені за державної підтримки

1. У разі створення фільму за державної підтримки у формі, передбаченій у пункті а) частини першої статті 7 цього Закону, майнові права інтелектуальної власності на такі фільми передаються (відчужуються) на користь держави.

2. У разі створення фільму за державної підтримки у формі, передбаченій у пунктах б), в) частини першої статті 7 цього Закону, майнові права інтелектуальної власності належать суб'єкту кінематографії, який отримав субсидію і створив фільм, при цьому такий суб'єкт кінематографії протягом усього строку дії авторського права на фільм зобов'язаний виплачувати на користь держави 50 відсотків від прибутків, отриманих від прокату та (чи) передачі прав на використання такого фільму, але не більше 50 % суми отриманої у якості державної підтримки. У разі передачі (відчуження) суб'єктом кінематографії який створив фільм за державної фінансової підтримки майнових прав інтелектуальної власності на фільм у повному обсязі (чи в частині), особа яка набула прав на фільм, буде зобов'язана виплачувати на користь держави доходи, зазначені у цій частині, в аналогічному обсязі.

3. У разі створення фільму за державної підтримки у формі передбаченій у пункті г) частини першої статті 7 цього Закону, майнові права інтелектуальної власності належать суб'єкту кінематографії, який створив фільм і отримав субсидію. В подальшому такий суб'єкт кінематографії отримує усі доходи від використання таких прав, від реалізації прав на використання такого фільму.

Розділ III ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. До визначення Законом розміру та порядку справляння плати за розгляд заяв на отримання субсидій передбачених пунктами б), в), г) частини першої статті 7 цього Закону розмір та порядок справляння такої плати визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., NN 40-42, ст. 492):

статтю 114 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"5. Справи у спорах щодо порушення прав інтелектуальної власності розглядаються судом за місцем вчинення порушення. У випадках, коли порушення прав інтелектуальної власності відбувається в мережі Інтернет, місцем вчинення порушення вважається місто

Київ, а першою інстанцією для спорів між юридичними та фізичними особами чи між фізичними особами є Апеляційний суд міста Києва, апеляційною інстанцією є Апеляційний суд Київської області, а касаційною інстанцією є Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ.

Апеляційний суд м. Києва розглядає спори щодо порушення прав інтелектуальної власності в мережі Інтернет за правилами, встановленими для розгляду справи судом першої інстанції";

доповнити частину першу статті 152 пунктом такого змісту:

"8) встановленням обов'язку вчинити дії щодо унеможливлення доступу користувачів мережі Інтернет або локальної мережі, приєднаній до мережі Інтернет, до об'єктів авторського права та (або) суміжних прав, правомірність використання (розміщення) яких в мережі Інтернет є предметом спору".

2) у Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., N 6, ст. 56):

частину першу статті 12 доповнити пунктом дев'ятим такого змісту:

"9) справи у спорах між юридичними особами, чи юридичними особами та фізичними особами - підприємцями щодо порушення прав інтелектуальної власності на об'єкти права інтелектуальної власності в мережі Інтернет";

частину четверту статті 16 доповнити реченням такого змісту:

"У випадках, коли порушення прав інтелектуальної власності відбувається в мережі Інтернет, місцем вчинення порушення вважається м. Київ, а першою інстанцією для спорів між юридичними особами чи юридичними особами та фізичними особами-підприємцями є Господарський суд міста Києва, апеляційною інстанцією є Київський апеляційний господарський суд, а касаційною інстанцією є Вищий господарський суд України.";

частину першу статті 432 доповнити пунктом четвертим такого змісту:

"4) встановлення обов'язку вчинити дії щодо унеможливлення доступу користувачів мережі Інтернет або локальної мережі, приєднаній до мережі Інтернет, до електронної (цифрової) інформації, що порушує авторські і (або) суміжні права у такій мережі".

3) у статті 176 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 25-26, ст. 131):

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

"1. Піратство у сфері авторського права і (або) суміжних прав, в тому числі у мережі Інтернет, камкордінг, кардшейрінг, незаконне відтворення, розповсюдження об'єктів авторського права, включаючи їх незаконне тиражування та розповсюдження на аудіо- та відеокасетах, дискетах, дисках, інших носіях інформації, з використанням хмарних сховищ даних (файлів), до яких мають доступ користувачі мережі Інтернет, здійснення фінансування такої діяльності або інше умисне порушення авторського права і суміжних прав, якщо це завдало матеріальної шкоди у значному розмірі або якщо така діяльність здійснювалася з метою отримання доходів, -".

4) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до N 51, ст. 1122):

доповнити статтями 164¹⁷, 164¹⁸ такого змісту:

"Стаття 164¹⁷. Порухення порядку припинення і (або) запобігання порушенням авторського права і (або) суміжних прав у мережі Інтернет та локальних мережах

1. Порухення порядку припинення і (або) запобігання порушенням авторського права і (або) суміжних прав, у тому числі наведення недостовірних відомостей у повідомленні суб'єкту авторського права і (або) суміжних прав про вжиті заходи, власником веб-сайту, багатокористувацької платформи, серверу або локальної мережі, постачальником послуг технічного зберігання (хостингу), оператором, провайдером телекомунікацій, іншими особами, а також нерозміщення власниками веб-сайтів, багатокористувацьких платформ, серверів або локальних мереж, постачальниками послуг технічного зберігання (хостингу), операторами, провайдерами телекомунікацій на власних веб-сайтах і (або) в інформаційних службах "хто-є-хто" (WHOIS) у відповідних реєстрах адрес мережі Інтернет інформації про себе, в порушення вимог статей 52¹, 52² Закону України "Про авторське право і суміжні права", -

тягне за собою накладення штрафу у розмірі від 500 до 1000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.

2. Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, -

тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі від 1000 до 2000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.

Стаття 164¹⁸. Наведення недостовірної інформації у вимогах про видалення або унеможливлення доступу до електронної (цифрової) інформації на веб-сайті або в локальній мережі

Наведення суб'єктом авторського права і (або) суміжних прав недостовірної інформації щодо наявності в нього майнових прав інтелектуальної власності на об'єкт авторського права і (або) суміжних прав, у вимозі про видалення або унеможливлення доступу до електронної (цифрової) інформації на веб-сайті або в локальній мережі, направлений відповідно до статті 52¹ Закону України "Про авторське право і суміжні права", -

тягне за собою накладення штрафу у розмірі від 1000 до 2000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян";

у статті 221 цифри "164⁵ - 164¹⁶" замінити цифрами "164⁵ - 164¹⁸";

у статті 255:

у абзаці другому пункту 1 частини першої замінити цифру "164¹⁶," цифрами "164¹⁶ - 164¹⁸,"

у пункті 10 частини першої після цифр "164¹³" доповнити цифрами "164¹⁷, 164¹⁸".

5) у Законі України "Про оренду державного та комунального майна" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., N 15, ст. 99; 1998 р., N 49, ст. 301; 2004 р., N 50, ст. 539; 2006 р., N 8, ст. 89; 2009 р., N 8, ст. 105; 2011 р., N 4, ст. 22, N 44, ст. 458; 2013 р., N 7, ст. 65, N 41, ст. 550; 2014 р., N 20-21, ст. 717, N 39, ст. 2014):

частину четверту статі 9 доповнити абзацом сьомим такого змісту:

"У разі надходження заяви про довгострокову оренду майна (кінотеатрів, інших кіновидовищних закладів) оголошення про намір передати майно в оренду не розміщується і договір оренди укладається з таким заявником без проведення конкурсу."

У зв'язку з цим абзаци сьомий - сімнадцятий вважати абзацами восьмим - вісімнадцятим.

доповнити статтю 19 частиною сьомою такого змісту:

"7. За умови вкладення орендарем в об'єкт оренди (кінотеатр, інший кіновидовищний заклад) коштів на його ремонт, реконструкцію, реставрацію, оновлення технічного обладнання тощо та збереження основного профілю діяльності майно передається в оренду з розміром орендної плати, установленим для бюджетних організацій".

6) у Законі України "Про кінематографію" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., N 22, ст. 114 із наступними змінами):

статтю 3 викласти у такій редакції:

"Стаття 3. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

автор фільму - фізична особа, власна праця якої визначає творчий задум та/або способи його реалізації у фільмі;

виключне право на фільм - майнове право юридичної або фізичної особи, що дає право тільки цій особі на використання фільму в будь-якій формі і будь-яким дозволеним способом;

виконавець фільму - фізична особа, яка власною працею брала участь у реалізації творчих задумів авторів фільму в процесі його створення;

виробник фільму - суб'єкт кінематографії, який взяв на себе відповідальність за виробництво фільму;

виробництво фільму - процес створення кінофільму, що поєднує співпрацю авторів і виконавців фільму та інших суб'єктів кінематографії, який складається з періодів виробництва (розвиток кінопроекту, розробка режисерського сценарію, підготовчий, знімальний, монтажно-тонувальний);

вихідні матеріали фільму - матеріальні носії оригіналу твору кінематографії, використання яких дає можливість виготовляти (тиражувати) фільмокопії;

демонстратор фільму - суб'єкт кінематографії, який здійснює демонстрування (публічний показ) фільму;

демонстрування (публічний показ, публічне сповіщення і публічна демонстрація) фільму - професійна кінематографічна діяльність, що полягає в показі фільму глядачам у призначених для цього приміщеннях (кінотеатрах, інших кіновидовищних закладах), на відеоустановках, а також каналами мовлення телебачення;

держава-агресор - держава, яка у будь-який спосіб окупувала частину території України або яка вчиняє агресію проти України, визнана Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом;

державний фонд фільмів - державний заклад культури, що здійснює архівну та науково-дослідницьку діяльність з метою розвитку фільмофонду, відновлення, реставрування і збереження творів національної та світової кінематографічної спадщини, розповсюдження відповідної інформації;

дублювання фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає у синхронному відтворенні мовної частини звукового ряду фільму іншою мовою шляхом перекладу, що відповідає складовій артикуляції дійових осіб;

зберігання фільму - діяльність, яка спрямована на забезпечення довгострокового зберігання вихідних матеріалів фільмів і фільмокопій та їх реставраційно-профілактичної обробки;

знімальний період виробництва фільму - здійснення зйомок кінопроекту;

іноземний суб'єкт кінематографії - фізична або юридична особа - нерезидент України, яка організовує або організовує і фінансує виробництво, демонстрацію та розповсюдження фільму та (або) яка здійснює виробництво фільму;

кінематографія - галузь культури, що об'єднує комплекс видів професійної діяльності, пов'язаної з виробництвом, розповсюдженням, зберіганням та демонструванням фільмів, навчально-науковою роботою у цій галузі;

кінопроект - комплект документів, на підставі яких здійснюється виробництво фільму;

монтажно-тонувальний період виробництва фільму - здійснення кінцевої обробки створеного в знімальному періоді виробництва фільму кіноматеріалу, створення візуальних ефектів, озвучування, редактура тощо;

національний екранний час - сумарний час, протягом якого здійснюється демонстрування (публічний показ, публічне сповіщення і публічна демонстрація) фільмів у кіновідеомережі та на телебаченні України;

національний фільм - створений суб'єктами кінематографії фільм, виробництво якого повністю або частково здійснено в Україні, основна (базова) версія (більше половини загальної кількості реплік) мовної частини звукового ряду якого створена українською мовою, та який набрав необхідну кількість балів відповідно до оцінних елементів бальної системи, передбаченої цим Законом;

озвучення фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає в заміні звукового ряду фільму на інший, несинхронний, який передає зміст мовного ряду фільму;

органи держави-агресора - правоохоронні органи (міліція, поліція тощо), збройні сили, судові органи, внутрішні війська, будь-які підрозділи спеціального призначення, органи, відповідальні за охорону та захист державного кордону, органи, відповідальні за здійснення податкової та митної політики, органи, відповідальні за проведення дізнання або досудового (попереднього) слідства, прокуратура, органи, відповідальні за державну безпеку або безпеку вищого керівництва держави-агресора, підрозділи, відповідальні за виконання будь-яких миротворчих місій, будь-які інші збройні, військові, воєнізовані, парамілітарні або інші силові формування держави-агресора, їх складові або структурні підрозділи, у тому числі формування, найменування яких не відповідають офіційним назвам, прийнятим у державі-агресорі, але які за здійснюваними функціями належать до будь-якого із зазначених органів чи формувань;

підготовчий період виробництва фільму - створення постановочного проекту, який може складатися з режисерського сценарію та експлікації, розробки окремих епізодів і сцен, фото- і кінопроб, ескізів, знімальних карт та операторської експлікації, детальних розкадровок, монтажно-технічних розробок, фотоматеріалів, експлікації звукового оформлення, календарно-постановочного плану, генерального кошторису витрат виробництва тощо;

підприємницька діяльність у кінематографії - діяльність, пов'язана з виробництвом, розповсюдженням та демонструванням (публічним показом) фільмів, з метою одержання прибутку;

продюсер фільму - фізична або юридична особа, яка організовує або організовує і фінансує виробництво та розповсюдження фільму;

продюсерська система - система в сфері кінематографії, яка в умовах кіноринку забезпечує взаємодію і функціонування всіх суб'єктів кінематографії з метою виробництва, розповсюдження та демонстрування (публічного показу) фільмів;

просування фільму - розповсюдження інформації про фільм в будь-якій формі та в будь-який спосіб, яке призначене сформувати або підтримати обізнаність глядацької аудиторії та її інтерес щодо фільму;

професійна кінематографічна діяльність - діяльність, що провадиться суб'єктами кінематографії на професійній основі та є джерелом їх доходів;

радянські органи державної безпеки - Всеросійська надзвичайна комісія по боротьбі з контрреволюцією і саботажем (ВЧК, ЧК), Всеукраїнська надзвичайна комісія для боротьби з контрреволюцією, спекуляцією, саботажем та службовими злочинами (ВУЧК), Державне політичне управління (ГПУ), Об'єднане державне політичне управління (ОГПУ), Народний комісаріат внутрішніх справ (НКВД), Народний комісаріат державної безпеки (НКГБ), Міністерство державної безпеки (МГБ), Комітет державної безпеки (КГБ), а також їхні територіальні та структурні підрозділи;

розвиток кінопроекту - період виробництва фільму, в рамках якого здійснюється інформаційно-методична робота з підготовки кінопроекту до знімального періоду (написання літературного сценарію для ігрового кіно, сторіборду для анімації, розширеного трітменту для неігрового кіно, створення презентаційного візуального матеріалу, формування кошторису виробництва, графіку робіт, інших документів, необхідних для виробництва фільму);

розповсюдження фільму - процес, в рамках якого суб'єктами кінематографії фільм в будь-який спосіб безпосередньо чи опосередковано пропонується глядацькій аудиторії (дистрибуція, прокат, просування, рекламування тощо);

розповсюджувач (дистриб'ютор, прокатник) фільму - суб'єкт кінематографії, який має право на розповсюдження фільму;

розробка режисерського сценарію - розробка екранної інтерпретації літературного сценарію режисером-постановником та іншими авторами фільму, вибудова виробничо-творчих рішень та визначення техніко-економічних показників;

суб'єкт кінематографії - фізична або юридична особа, яка займається будь-яким видом професійної діяльності у сфері кінематографії;

субтитрування фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає в здійсненні перекладу з мови оригіналу фільму на іншу мову та фіксуванні цього перекладу написами безпосередньо на фільмокопії;

сценічно-постановочні засоби кіновиробництва - предмети, пристрої та споруди, які протягом знімального періоду створення фільму (операційного циклу) використовуються шляхом перенесення їх зображення або зображення процесу їх перетворення (знищення) до аудіовізуального твору способами, доступними кіновиробнику;

учасник фільму (для цілей статті 15-1) - фізична особа, яка взяла участь у створенні фільму як виконавець будь-якої ролі, учасник документальних (неігрових) фільмів, виконавець музичного твору, що використовується у фільмі, автор сценарію та/або текстів чи діалогів, режисер-постановник, продюсер;

фільм - аудіовізуальний твір (у тому числі телевізійні серіали та їх окремі серії), що складається з епізодів, поєднаних між собою творчим задумом і зображувальними засобами, та є результатом спільної діяльності його авторів, виконавців і виробників;

фільмокопія - примірник фільму, виготовлений із застосуванням вихідних матеріалів фільму";

статтю 9 після частини першої доповнити новою частиною у такій редакції:

"Реалізує державну політику у сфері кінематографії Центральний орган виконавчої влади, визначений законодавством України. Центральний орган виконавчої влади (визначений законодавством України) є окремим органом у системі органів виконавчої влади, функції якого не можуть бути передані іншому органу виконавчої влади".

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

статтю 9-1 викласти у такій редакції:

"Стаття 9-1. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії"

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії, належить:

- 1) забезпечення формування державної політики у сфері кінематографії;
- 2) визначення пріоритетних напрямів роботи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії;
- 3) забезпечення загального доступу суспільства до творів української, європейської та світової кінематографії;
- 4) створення умов для розвитку всіх видів кінематографічної діяльності;
- 5) сприяння творчому розвитку молодих авторів і виконавців фільмів;
- 6) сприяння розвитку освіти, творчому вдосконаленню у сфері кінематографії;
- 7) сприяння розповсюдженню кінематографічної культури, розвитку кінематографічної діяльності, популяризації кінематографії;
- 8) здійснення інших повноважень, передбачених законами України";

доповнити статтю 9-2 такого змісту:

"Стаття 9-2. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії"

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, належить:
 - 1) узагальнення практики застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств;
 - 2) проведення аналізу діяльності суб'єктів кінематографії, підготовка висновків щодо тенденцій розвитку національної кінематографії;
 - 3) розроблення пропозицій щодо структурного вдосконалення та реформування національної кіноіндустрії, розвитку продюсерської системи;
 - 4) виконання програми виробництва фільмів, розроблення економічного обґрунтування та проведення розрахунків граничних обсягів видатків державного бюджету;
 - 5) розроблення пропозицій до програми створення та розповсюдження національних фільмів;
 - 6) укладення договорів про закупівлю товарів, робіт і послуг, необхідних для виготовлення (створення) вихідних фільмових матеріалів, аудіовізуальних творів;
 - 7) взаємодія з вітчизняними та іноземними науково-дослідними установами і навчальними закладами з метою обміну досвідом з питань реалізації державної політики у сфері кінематографії;
 - 8) сприяння збереженню та раціональному використанню національної та світової кінематографічної спадщини;

- 9) ведення Державного реєстру виробників, розповсюджувачів і демонстраторів фільмів;
- 10) ведення Державного реєстру фільмів;
- 11) видача державних посвідчень на право розповсюдження і демонстрування фільмів;
- 12) участь в організації конкурсу з відбору інвестиційних та інноваційних проектів у сфері кінематографії;
- 13) розроблення пропозицій щодо умов прокату, тиражування, розповсюдження і публічного показу або демонстрування фільмів з індексами, що мають обмеження глядацької аудиторії;
- 14) здійснення контролю за дотримання квоти демонстрування національних фільмів під час використання національного екранного часу, умов розповсюдження і демонстрування фільмів, передбачених державним посвідченням на право розповсюдження і демонстрування фільмів, та за наявністю зазначеного державного посвідчення;
- 15) складення протоколів про адміністративні правопорушення у сфері кінематографії;
- 16) здійснення контролю за тиражуванням фільмокопій на відеоносіях, їх продажем, передачею у прокат і оренду для публічного показу через відеоустановку, а також за тиражуванням фільмокопій на кіноплівці, передачею їх у прокат, демонструванням фільмокопій на кіноплівці у призначених для цього приміщеннях;
- 17) надання консультаційної та організаційно-методичної допомоги у сфері кінематографії;
- 18) участь в організації та проведенні кінофестивалів, кіновиставок, кінопрем'єр, прес-конференцій, інших заходів з популяризації національної кіноіндустрії;
- 19) участь у підготовці проектів міжнародних договорів, пропозицій щодо укладення і денонсації таких договорів, укладає міжнародні договори, забезпечує виконання зобов'язань України за міжнародними договорами з питань кінематографії;
- 20) здійснення співробітництва з вітчизняними і зарубіжними кіноархівами;
- 21) здійснення підготовки, розповсюдження та тиражування аудіовізуальних творів;
- 23) надання відповідно до міжнародних договорів аудіовізуальним творам в Україні статусу продукту спільного виробництва;
- 24) надання аудіовізуальним творам статусу національного;
- 25) організація та забезпечення роботи Ради з державної підтримки кінематографії та Експертної комісії з питань кінематографії;
- 26) здійснення подання до Ради з державної підтримки кінематографії проектів рішень, а також реалізація рішень Ради з державної підтримки кінематографії щодо:

а) утворення експертних комісій (рішення яких мають рекомендаційний характер) із включенням до їх складу професійних творчих працівників, продюсерів, дистриб'юторів та прокатників фільмів, які можуть не бути членами Ради;

б) надання державної підтримки суб'єктам кінематографії у порядку та формах визначених законами України;

27) здійснення інших повноважень, визначених законами України";

доповнити статтею 10¹ наступного змісту:

"Стаття 10¹. Оцінні елементи, бальна система для національних фільмів

1. Оцінні елементи для ігрових фільмів:

1. Оцінні елементи для ігрових фільмів: Бали

а) авторська знімальна група:

режисер-постановник 3

автор сценарію 3

композитор 3

оператор-постановник 3

художник-постановник 3

б) група виконавців:

перша роль 3

друга роль 2

третя роль 1

в) технічна знімальна група (група технічного забезпечення зйомки):

звукорежисер 1

режисер монтажу 1

студія або місце зйомки 5

місце монтажу	3
г) мова	4
д) продюсер	3
всього	38

2. оцінні елементи для мультиплікаційних (анімаційних) фільмів:

автор ідеї	1
автор сценарію	2
художник - розробник персонажів	2
композитор	1
режисер-постановник	2
художник-розкадровник	2
художник-постановник	2
художник по фонах	2
щонайменше 50 % витрат на послуги попередньої зборки сцен для анімації (лейаут) в країні	2
щонайменше 50 % витрат на послуги з анімації в країні	2
щонайменше 50 % витрат на послуги візуалізації в країні	2
щонайменше 50 % витрат на послуги з компонування зображення (композицінг) в країні	1
місце монтажу	1
звукорежисер	1
всього	27

3. Оцінні елементи для документальних фільмів:

режисер-постановник	3
автор-сценарію	2
оператор-постановник	3
режисер монтажу	2
місце зйомки	2
місце монтажу	2
композитор	2
звукорежисер	2
всього	18

4. При підрахунку загальної кількості балів відповідний оцінний елемент враховується якщо:

- вказані в частинах першій, другій або третій цієї статті фізичні особи, які брали участь у створенні фільму, є громадянами України;

- вказане в частинах першій або третій цієї статті місце монтажу розміщене на території України або принаймні 50 % від загальної суми витрат на монтаж здійснені в Україні;

- вказані в частинах першій або третій цієї статті студія або місце зйомки впродовж більшості знімальних днів розміщене на території України;

- вказані в частині другій цієї статті витрати здійснені на користь суб'єктів кінематографії України, які фактично надають відповідні послуги, та не є агентами або іншими посередниками щодо закупівлі відповідних послуг з їх фактичними надавачами;

В пункті б) частини другої цієї статті перша, друга і третя ролі визначаються за кількість знімальних днів.

Кількість балів за оцінним елементом "продюсер" визначається з урахуванням коефіцієнту, що обчислюється як співвідношення кількості продюсерів фільму, які мають громадянство України або мають місцезнаходження на території України, до загальної кількості продюсерів фільму, які приймали участь у виробництві фільму.

5. У випадку, якщо відповідно до цього Закону фільм кваліфікується національним, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у галузі кінематографії за заявою продюсера або виробника фільму видає свідоцтво національного фільму.

Наявність у певного фільму свідоцтва національного фільму презюмує, що фільм є національним, і дане питання не потребує повторного доказування у відносинах з органами державної влади. Дана презумпція може бути спростована в загальному порядку, якщо з'ясується, що надані заявником інформація та документи для отримання свідоцтва національного фільму містять відомості, які не відповідають дійсності.

Порядок видачі свідоцтва національного фільму визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у галузі кінематографії.

6. Бальна система для національних фільмів передбачає набрання фільмом за оцінними елементами принаймні 21 балів для ігрових, 8 для неігрових (документальних), 15 для анімаційних (мультиплікаційних).

7. Враховуючи вимоги сценарію, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у галузі кінематографії, може надати статус національного фільму і тим фільмам, що відповідно до українських оцінних елементів набрали менше балів за встановлені частиною сьомою цієї статті значення";

доповнити статтею 15² наступного змісту:

"Стаття 15². Використання національного екранного часу

1. Для сприяння виробництву національних фільмів та серіалів, а також доступу глядачів до перегляду творів національної кінематографічної спадщини для всіх телерадіоорганізацій, які використовують радіочастотний ресурс України, встановлюється квота демонстрування національних фільмів, яка становить не менше 15 відсотків національного екранного часу в період до 1 січня 2021 року та 30 відсотків національного екранного часу після 1 січня 2021 року. Ця квота є обов'язковою для всіх демонстраторів національних фільмів та серіалів.

2. Положення про національний екранний час та його використання суб'єктами кінематографії та телебачення затверджується Кабінетом Міністрів України";

розділ IV виключити.

7) частину другу статті 12 Закону України "Про рекламу" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., N 8, ст. 62; 2008 р., N 18, ст. 197) викласти у такій редакції:

"2. Соціальна реклама не повинна містити посилань на конкретний товар та/або його виробника, на рекламодавця (за винятком випадків, коли рекламодавцем є громадська організація), на об'єкти права інтелектуальної власності, що належать виробнику товару або рекламодавцю соціальної реклами, за винятком реклами національних фільмів.

Реклама національних фільмів є одним із видів соціальної реклами, яка розміщується та розповсюджується за умови дотримання норм встановлених абзацом дванадцятим частини першої статті 8 цього Закону".

8) у Законі України "Про авторське право і суміжні права" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 43, ст. 214; 2003 р., N 35, ст. 271; 2004 р., N 13, ст. 181; 2011, N 32, ст. 314; 2013, N 21, ст. 208; 2014, N 2-3, ст. 41):

статтю 1 доповнити термінами такого змісту з урахуванням алфавітного порядку:

"адреса веб-сайту - адреса в мережі Інтернет, яка може складатися з доменного імені, записів про каталоги або виклики та (або) числової адреси за Інтернет-протоколом, що призначені для зчитування пристроями, які можуть зчитувати та відтворювати електронну цифрову інформацію та подальшого доступу користувачів мережі Інтернет до веб-сайтів або їх частин (даних);

багатокористувацька платформа (у мережі Інтернет) - програмне забезпечення і комп'ютерне обладнання (сервери, мережеве обладнання), підключені до мережі Інтернет, що містять веб-сайти різних володільців (власників) і (або) їх облікові записи, що функціонують, обслуговуються адміністратором такої платформи, тощо. Різновидами багатокористувацьких платформ є файлообмінні сервіси, соціальні мережі, пошукові системи, хмарні сховища даних (файлів), до яких мають доступ користувачі мережі Інтернет;

веб-сайт - місце у мережі Інтернет, що складається з програмного забезпечення і формалізованих даних у вигляді тексту, баз даних, зображень, каталогів, іншої електронної (цифрової) інформації, що пов'язані між собою і структуровані в межах адреси веб-сайту або облікового запису власника цього веб-сайту на комп'ютерному обладнанні, що використовується ним незалежно від підстав такого використання, підключено до мережі Інтернет і є доступним користувачам мережі Інтернет. Веб-сайт може містити посилання (гіперпосилання) на інші веб-сайти або їх частини (дані), сторінки, що адмініструються іншими особами. Веб-сайт або його частини (дані), сторінки можуть мати одну або декілька адрес;

власник багатокористувацької платформи, локальної мережі, серверу - особа, яка встановлює порядок та умови функціонування багатокористувацької платформи, локальної мережі, серверу, та (або) яка здійснює управління такою багатокористувацькою платформою, локальною мережею, сервером;

власник веб-сайту - це особа, яка є володільцем облікового запису, що використовується для розміщення веб-сайту в мережі Інтернет, яка надає доступ до електронної (цифрової) інформації, розміщеної на цьому веб-сайті в мережі Інтернет безпосередньо або шляхом укладення договору з постачальником послуг технічного зберігання (хостингу) веб-сайтів і (або) серверів. Власником веб-сайту може визнаватися реєстрант доменного імені, якщо інше не визначене умовами договору між реєстрантом доменного імені та володільцем облікового запису, що адресується цим доменним іменем, або якщо такий договір відсутній. Для багатокористувацької платформи, власником веб-сайту є особа, що створила свою власну сторінку та (або) зареєструвала власний обліковий запис в такій багатокористувацькій платформі. У випадку, коли порушення прав інтелектуальної власності здійснюється з використанням програмних додатків, то у такому випадку особа, яка є власником прав на такий програмний додаток вважається власником веб-сайту;

гіперпосилання - формалізований відповідно до стандартів Інтернет запис адреси веб-сайту або його частини (даних). У разі, якщо гіперпосилання адресує до частини веб-сайту (даних), то крім доменного імені та (або) числової адреси за Інтернет-протоколом (коротка адреса), може містити додаткові записи про каталоги або виклики і умови доступу до

частини веб-сайту (даних), повна адреса, що можуть бути відтворені або збережені на пристроях, які можуть зчитувати та відтворювати електронну цифрову інформацію користувача у мережі Інтернет;

електронна (цифрова) інформація - інформація у електронній (цифровій) формі, придатній для зчитування і відтворення її пристроями, які можуть зчитувати та відтворювати електронну цифрову інформацію, яка може зберігатись у вигляді одного або декількох файлів (частин цих файлів), записів у базі даних на зберігаючих пристроях комп'ютерів, серверів у мережі Інтернет, в тому числі електронні (цифрові) копії об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, а також програми організацій мовлення, що ретранслюються в режимі реального часу;

електронна (цифрова) копія об'єкту авторського права і (або) суміжних прав - копія об'єкту авторського права і (або) суміжних прав, що існує у електронній (цифровій) формі, придатній для зчитування і відтворення її пристроями, які можуть зчитувати та відтворювати електронну цифрову інформацію і яка може зберігатись у вигляді одного або декількох файлів (частин цих файлів), записів в базі даних на зберігаючих пристроях комп'ютерів, серверів, тощо у мережі Інтернет;

локальна мережа - два або більше комп'ютерів і (або) серверів (крім локальної мережі, що використовується в колі сім'ї), інших придатних для взаємодії у мережі пристроїв та мережеве обладнання, що з'єднані між собою у мережеву структуру. Обмін електронною (цифровою) інформацією між користувачами локальної мережі здійснюється без використання мережі Інтернет, або без можливості доступу користувачів мережі Інтернет до електронної (цифрової) інформації в локальній мережі. Локальна мережа може бути приєднана (мати доступ) до іншої локальної мережі і (або) до мережі Інтернет;

обліковий запис - формалізований згідно з стандартами Інтернет запис на комп'ютерному обладнанні (комп'ютерах, серверах), підключеному до мережі Інтернет, що ідентифікує користувача (наприклад, власника веб-сайту) на такому обладнанні, включає в себе дані про доступ до частини каталогів і програмного забезпечення комп'ютерного обладнання, а також визначає права такого доступу, що надають можливість володільцю облікового запису додавати, видаляти, змінювати електронну (цифрову) інформацію і дані веб-сайту, надавати доступ до веб-сайту або його частин, окремих даних іншим особам, припиняти функціонування такого веб-сайту або його частини, в межах облікового запису;

постачальник послуг технічного зберігання (хостингу) - це оператор (провайдер) телекомунікацій, що надає послуги і (або) ресурси власникам веб-сайтів, багатокористувацьких платформ, серверів, для тимчасового розміщення веб-сайтів, багатокористувацьких платформ, серверів, іншого мережевого обладнання у мережі Інтернет. Постачальник послуг технічного зберігання (хостингу) може створювати, змінювати або видаляти облікові записи власників веб-сайтів, багатокористувацьких платформ, серверів або надати послуги підключення до мережевого обладнання з доступом до мережі Інтернет серверів інших постачальників послуг технічного зберігання (хостингу) та багатокористувацьких платформ або їх частин. Постачальник послуг технічного зберігання (хостингу) може бути одночасно власником багатокористувацької платформи, серверу, на яких розміщуються веб-сайти, чи оператором або провайдером телекомунікацій;

сервер - комп'ютерне обладнання та програмне забезпечення, підключене до мережі Інтернет, яке має одну або декілька адрес у цій мережі, функціонує в автоматизованому режимі та може використовуватись для розміщення одного або декількох веб-сайтів

власника серверу або інших власників веб-сайтів, використовуватись як багатокористувачька платформа, її частина, або виконувати іншу технологічну роль в мережі Інтернет і обслуговується адміністратором цього серверу, що визначається його власником";

у статті 50:

у абзаці першому слова "судового захисту" замінити словами "захисту таких прав, у тому числі і судового";

пункт "б" викласти в такій редакції:

"б) піратство у сфері авторського права і (або) суміжних прав - будь-яке використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, в тому числі в мережі Інтернет, без дозволу суб'єктів авторських і (або) суміжних прав з урахуванням передбачених статтями 21 - 25, 42 і 43 цього Закону обмежень майнових прав";

доповнити пунктом "з" такого змісту:

"з) записування аудіовізуального твору під час його публічної демонстрації ("камкординг") для будь-яких цілей без дозволу суб'єкта авторського права на такий твір";

у статті 52:

пункт "в" абзацу другого частини першої після слова "позови" доповнити словами "до суду";

пункт "г" абзацу другого частини першої після слова "позови" доповнити словами "до суду";

абзац другий частини першої доповнити новим пунктом "и" такого змісту:

"и) здійснювати захист авторського права і (або) суміжних прав в порядку, визначеному статтями 52¹ - 52² цього Закону";

доповнити статтею 52¹ такого змісту:

"Стаття 52¹. Порядок припинення і запобігання порушенням авторського права і (або) суміжних прав у мережі Інтернет та локальних мережах

1. Суб'єкт авторського права і (або) суміжних прав у випадку виявлення електронної (цифрової) інформації, що порушує авторське право і (або) суміжні права або гіперпосилання на таку інформацію у мережі Інтернет або локальній мережі має право звернутися до власника веб-сайту, багатокористувачької платформи, локальної мережі, серверу, постачальника послуг технічного зберігання (хостингу), інших осіб, з вимогою щодо припинення порушення авторського права і (або) суміжних прав у мережі Інтернет або локальній мережі.

2. Вимога щодо припинення порушення авторського права і (або) суміжних прав у мережі Інтернет або локальній мережі має містити:

1) відомості про суб'єкта авторського права і (або) суміжних прав: його повне ім'я (найменування), адресу для листування (місцезнаходження), номер телефону та адресу електронної пошти, іншу контактну інформацію для зв'язку;

2) вид і назву об'єкта авторського права і (або) суміжних прав (вид і назви об'єктів авторського права і (або) суміжних прав), про порушення прав на який (які) заявляється у вимозі;

3) твердження про наявність майнових прав інтелектуальної власності на об'єкт авторського права і (або) суміжних прав;

4) посилання на електронну (цифрову) інформацію, що порушує авторське право і (або) суміжні права, або гіперпосилання на неї у мережі Інтернет або локальній мережі.

У разі подання такої вимоги уповноваженою особою суб'єкта авторського права і (або) суміжних прав додається документ, що підтверджує повноваження на здійснення таких дій.

Суб'єкт авторського права і (або) суміжних прав несе відповідальність за достовірність інформації, викладеної у вимозі, щодо наявності в нього майнових прав інтелектуальної власності на об'єкт авторського права і (або) суміжних прав.

Вимоги, визначені цією частиною, а також відповіді на них вважаються отриманими у момент їх відправки засобами електронного зв'язку, а у випадку відправки звичайною поштою - датою та часом отримання, зазначеними у повідомленні про вручення поштового відправлення.

Вимоги, визначені цією частиною, можуть надсилатися власнику веб-сайту, багатокористувацької платформи, локальної мережі, серверу, іншим особам із одночасним направленням таких вимог постачальнику послуг технічного зберігання (хостингу) та (або) оператору, провайдеру телекомунікацій, що надає послуги доступу до мережі Інтернет в локальній мережі та іншим суб'єктам.

У випадку, якщо електронна (цифрова) інформація, що порушує авторське право і (або) суміжні права або гіперпосилання на таку інформацію розміщена (знаходиться) на веб-сайті багатокористувацької платформи, вимога, визначена цією частиною, надсилається власнику багатокористувацької платформи.

3. Власник веб-сайту, локальної мережі, багатокористувацької платформи, серверу, інша особа (окрім постачальника послуг технічного зберігання (хостингу), оператора, провайдера телекомунікацій), яка отримала вимогу, визначену частиною другою цієї статті, зобов'язані:

негайно, але у будь-якому випадку не пізніше 24 годин з моменту отримання такої вимоги видалити або унеможливити доступ до електронної (цифрової) інформації, що порушує авторське право і (або) суміжні права, або гіперпосилання на таку інформацію у мережі Інтернет або локальній мережі; та

негайно, але у будь-якому випадку не пізніше 48 годин з моменту отримання такої вимоги повідомити суб'єкту авторського права і (або) суміжних прав про вжиті заходи (з одночасним надсиланням копії такого повідомлення постачальнику послуг технічного зберігання (хостингу) та (або) оператору, провайдеру телекомунікацій, що надає послуги

доступу до мережі Інтернет в локальній мережі), іншим особам, яким було адресовано звернення суб'єкта авторського права і (або) суміжних прав.

4. Власник веб-сайту, локальної мережі, серверу, інша особа, яка отримала вимогу, визначену частиною другою цієї статті може відмовити суб'єкту авторського права і (або) суміжних прав у видаленні електронної (цифрової) інформації, що порушує авторське право і (або) суміжні права, або гіперпосилання на таку інформацію у мережі Інтернет або локальній мережі, у разі якщо:

власник веб-сайту, локальної мережі, серверу, інша особа є власником майнових авторських прав і (або) суміжних права на електронну (цифрову) інформацію у відношенні до якої була заявлена вимога, надавши суб'єкту авторського права і (або) суміжних прав, який направив таку вимогу документи, що мають містити достовірну інформацію про наявність у отримувача вимоги таких прав;

вимога оформлена з порушенням норм, визначених частиною другою цієї статті.

Про відмову у задоволенні вимоги, визначеної частиною другою цієї статті, власник веб-сайту, локальної мережі, серверу, інша особа зобов'язані повідомити суб'єкту авторського права і (або) суміжних прав (з одночасним надсиланням копії такого повідомлення постачальнику послуг технічного зберігання (хостингу) та (або) оператору, провайдеру телекомунікацій, що надає послуги доступу до мережі Інтернет в локальній мережі, та інших осіб, яким була адресована вимога), негайно, але в будь-якому випадку не пізніше 24 годин з моменту її отримання із зазначенням наступного:

інформації, що ідентифікує власника веб-сайту, локальної мережі, серверу, іншу особу в обсязі, достатньому звернення з позовом до суду, в тому числі його місцезнаходження (адресу для листування), номер телефону, адресу електронної пошти, іншу контактну інформацію для зв'язку з ним;

посилання на електронну (цифрову) інформацію, яку суб'єкт авторського права і (або) суміжних прав вимагає видалити або доступ до якої унеможливити (в тому числі вид і назву об'єкта авторського права і (або) суміжних прав, або декількох таких об'єктів), або гіперпосилання на неї в мережі Інтернет (локальній мережі);

обґрунтування правомірності використання об'єкту авторського права і (або) суміжних прав у мережі Інтернет (локальній мережі) з наданням відповідних підтверджуючих документів.

Власник багатокористувацької платформи не може відмовити суб'єкту авторського права і (або) суміжних прав в задоволенні його вимоги і має негайно, але у будь-якому випадку не пізніше 24 годин з моменту отримання такої вимоги видалити або унеможливити доступ до електронної (цифрової) інформації, що порушує авторське право і (або) суміжні права, або гіперпосилання на таку інформацію у мережі Інтернет до моменту, поки власник веб-сайту, який розмістив електронну інформацію не надасть йому у якості доказу судового рішення чи інший документ підписаний суб'єктом авторського права і (або) суміжних прав, який підтвердить наявність у власника веб-сайту відповідних прав інтелектуальної власності на електронну (цифрову) інформацію яка була видалена або до якої було унеможливлено доступ.

5. Суб'єкт авторського права і (або) суміжних прав має право звернутися до постачальника послуг технічного зберігання (хостингу), що надає послуги з розміщення веб-сайтів,

багатокористувацьких платформ, серверів, тощо іншим особам, на яких розміщено інформацію або гіперпосилання на неї, визначені частиною першою цієї статті, з вимогою про:

1) надання впродовж 24 годин достовірних і коректних даних про власника такого веб-сайту (володільця облікового запису цього веб-сайту), багатокористувацької платформи, серверу, тощо в обсязі, достатньому для звернення з позовом до суду;

2) видалення або унеможливлення доступу до інформації або гіперпосилання на неї, визначених частиною першою цієї статті, впродовж 24 годин з моменту отримання вимоги у випадках якщо:

власник веб-сайту багатокористувацької платформи, серверу, тощо не задовольнив або відмовив у задоволенні вимоги, визначеної частиною другою цієї статті, або несвоєчасно повідомив про вжиті заходи на виконання такої вимоги; або

контактні дані власника веб-сайту, багатокористувацької платформи, серверу, тощо надані йому (розміщені) з порушенням вимог частини восьмою цієї статті, або є недостовірними і некоректними, що унеможлиблює направлення їм вимоги; або

контактні дані власника веб-сайту багатокористувацької платформи, серверу, тощо не можуть бути встановлені як дані реєстранта доменного імені, що адресує цей веб-сайт, багатокористувацьку платформу, сервер, тощо.

Суб'єкт авторського права і (або) суміжних прав у разі виявлення в локальній мережі, приєднаній до мережі Інтернет, інформації, визначеної частиною першою цієї статті, має право звернутися до оператора, провайдера телекомунікацій, що надає послуги доступу до мережі Інтернет в такій локальній мережі, з вимогою про надання впродовж 24 годин достовірних і коректних даних про власника такої локальної мережі в обсязі, достатньому для звернення з позовом до суду.

6. У випадку неможливості задоволення вимоги, визначеної пунктом першим частини п'ятої цієї статті, постачальник послуг технічного зберігання (хостингу) і (або) оператор, провайдер телекомунікацій, що надає послуги доступу до мережі Інтернет в локальній мережі зобов'язаний впродовж 24 годин з моменту отримання такої вимоги унеможливити доступ до такого веб-сайту (частини такого веб-сайту), багатокористувацької платформи (частини такої багатокористувацької платформи), серверу, локальної мережі тощо інших користувачів мережі Інтернет, а також повідомити суб'єкта авторського права і (або) суміжних прав, який направив таку вимогу, про вжиті заходи впродовж 48 годин з моменту отримання такої вимоги.

Постачальник послуг технічного зберігання (хостингу) зобов'язаний впродовж 48 годин з моменту отримання вимоги, визначеної частиною другою цієї статті, повідомити суб'єкту авторського права і (або) суміжних прав про вжиті заходи.

7. Постачальник послуг технічного зберігання (хостингу), може відмовити суб'єкту авторського права і (або) суміжних прав у видаленні електронної (цифрової) інформації, що порушує авторське право і (або) суміжні права, або гіперпосилання на таку інформацію у мережі Інтернет, у разі якщо така вимога оформлена з порушенням норм, визначених частиною другою цієї статті.

Про відмову у задоволенні вимоги, визначеної частиною другою цієї статті, постачальник послуг технічного зберігання (хостингу) зобов'язаний повідомити суб'єкту авторського права і (або) суміжних прав впродовж 24 годин з моменту її отримання.

8. Власники веб-сайтів, багатокористувацьких платформ, локальних мереж, серверів та постачальники послуг технічного зберігання (хостингу), зобов'язані розміщувати на власних веб-сайтах і (або) в інформаційних службах "хто-є-хто" (WHOIS) у відповідних реєстрах адрес мережі Інтернет наступну інформацію про себе:

найменування (повне ім'я);

місцезнаходження (адресу для листування);

номер телефону та адресу електронної пошти;

іншу інформацію, достатню для звернення з позовом до суду.

9. Вимоги, визначені частиною другою цієї статті, та відповіді на них можуть бути направлені електронною поштою, з урахуванням вимог законодавства про електронний документ та електронний документообіг, з обов'язковим використанням технічних засобів засвідчення електронного цифрового підпису суб'єкта авторського права і (або) суміжних прав, або з використанням поштового зв'язку за власним підписом такого суб'єкта чи його представника. У випадку відправки з використанням поштового зв'язку - датою та часом отримання, зазначеними у повідомленні про вручення поштового відправлення.

10. У разі невиконання вимог, визначених цією статтею, власниками веб-сайтів, багатокористувацьких платформ, локальних мереж, серверів, постачальниками послуг технічного зберігання (хостингу), операторами, провайдерами телекомунікацій, вони несуть відповідальність за порушення авторського права і (або) суміжних прав.

11. Власники веб-сайтів, багатокористувацьких платформ, локальних мереж, серверу, інші особи з метою протидії повторним порушенням авторського права і (або) суміжних прав по відношенню до електронної (цифрової) інформації щодо якої суб'єктами авторського права і (або) суміжних прав заявлялися вимоги повинні створити та забезпечити функціонування на веб-сайтах, багатокористувацьких платформах, локальних мережах, серверах, тощо технічні рішення, які унеможливають повторне порушення авторського права і (або) суміжних прав по відношенню до електронної (цифрової) інформації щодо якої суб'єктами авторського права і (або) суміжних прав заявлялися вимоги про видалення чи унеможливлення доступу";

доповнити статтею 52² такого змісту:

"Стаття 52². Дії постачальників послуг технічного зберігання (хостингу), операторів, провайдерів телекомунікацій, що надають послуги доступу до мережі Інтернет в локальній мережі щодо захисту авторського права і суміжних прав у мережі Інтернет та локальних мережах

1. Постачальники послуг технічного зберігання (хостингу), оператор, провайдер телекомунікацій, що надає послуги доступу до мережі Інтернет в локальній мережі, під час надання послуг з розміщення електронної (цифрової) інформації і (або) гіперпосилань на неї на веб-сайтах, і (або) веб-сайтів, і (або) багатокористувацьких платформ, і (або) серверів, і (або) локальних мереж, тощо у своїх системах, абонування (оренди, лізингу,

тощо) серверів, зобов'язані передбачати у договорах про надання таких послуг умови і правила, що забороняють замовникам таких послуг вчиняти дії з розміщення електронної (цифрової) інформації, а також гіперпосилань на інформацію, яка розміщена на інших веб-сайтах, багатокористувацьких платформах, серверах, локальних мережах, тощо з порушенням авторського права і (або) суміжних прав третіх осіб, а також зобов'язують таких замовників послуг вказувати достовірну і коректну інформацію про себе і свої контактні дані та у разі їх зміни терміново інформувати в порядку, визначеному законодавством.

2. Постачальники послуг технічного зберігання (хостингу), оператор, провайдер телекомунікацій, що надає послуги доступу до мережі Інтернет в локальній мережі за умови виконання ними вимог частини першої цієї статті, не несуть відповідальність за наслідки вжиття ними заходів, передбачених абзацом першим частини шостої статті 52¹ цього Закону, перед замовниками їх послуг, у разі вчинення останніми порушення авторського права і (або) суміжних прав у мережі Інтернет і (або) порушення вимог частини восьмої статті 52¹ цього Закону".

9) у Законі України "Про телекомунікації" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., N 12, стаття 155 із наступними змінами):

у статті 1 викласти термін у новій редакції:

"адреса мережі Інтернет - визначений чинними в Інтернеті міжнародними стандартами цифровий (Інтернет-протоколом) та/або символічний ідентифікатор, що адресує доменні імена, елементи (вузли) мереж, мережеве обладнання або кінцеве обладнання в мережі Інтернет";

у частині четвертій статті 40 слова "що передається їх мережами" замінити словами "що передається (розміщується) їх мережами, крім випадків, передбачених законодавством про електронну комерцію, авторське право та суміжні права чи іншим законодавством у сфері інтелектуальної власності".

10) у Законі України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., N 2-3, ст. 11 із наступними змінами) розділ VIII "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити пунктом 1-2 у такій редакції:

"1-2. Установити, що виплата резидентом України доходу фізичним особам - нерезидентам, які здійснюють свою підприємницьку діяльність у галузі кінематографії не на території України, не є об'єктом нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування".

11) Частину третю статті 2 Закону України "Про здійснення державних закупівель" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., N 24, ст. 883, N 33, ст. 1162; 2015 р., N 24, ст. 164) доповнити абзацом двадцятим такого змісту:

"товари, роботи і послуги, необхідні для виготовлення (створення) вихідних фільмових матеріалів, аудіовізуальних творів, розповсюдження, дистрибуції та рекламування, зберігання, відновлення, реставрації, демонстрування фільмів".

12) у Законі України "Про електронну комерцію" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., N 45, ст. 410):

частину четверту статті 9 доповнити абзацом другим наступного змісту:

"Обов'язковими додатковими умовами для звільнення від відповідальності за зміст переданої та отриманої інформації та за шкоду, завдану внаслідок використання результатів таких послуг, для постачальника проміжного характеру, що надає послуги по зберіганню інформації є: відсутність у такого постачальника послуг відомостей про незаконну діяльність або факти або обставини, які вказують на те що діяльність має ознаки незаконної або стосовно вимог про відшкодування збитків від такої незаконної діяльності та постачальник після отримання відомостей зазначених вище вдається до швидких дій з метою усунення можливості доступу чи припинення доступу до інформації, у тому числі відповідно до вимог статей 52¹, 52² Закону України "Про авторське право і суміжні права";

статтю 17 доповнити частиною четвертою наступного змісту:

"4. Постачальник послуг проміжного характеру несе відповідальність за зміст переданої та отриманої інформації та за шкоду, завдану внаслідок використання результатів таких послуг за умови відсутності у його діях сукупності обставин, що звільняють його від відповідальності, встановлених ст. 9 цього Закону".

13) підпункт "а" пункту 4 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України "Про систему валютного регулювання і валютного контролю" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 17, ст. 184) доповнити абзацом дев'ятим наступного змісту:

"переказування українським суб'єктом кінематографії іноземному суб'єкту кінематографії, та (або) іноземному інвестору, та (або) іншому нерезиденту субсидій на часткове повернення коштів, передбачених Законом України "Про державну підтримку кінематографії в Україні".

4. Закони та інші нормативно-правові акти України діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

5. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону, в тому числі щодо єдиної державної системи електронного обліку квитків, реалізованих кінотеатрами - "Єдиний електронний квиток";

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

6. Національному банку України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити належне, безперебійне та оперативне виконання банками валютних операцій, пов'язаних з реалізацією суб'єктами кінематографії своїх прав та обов'язків щодо коштів, які надаються (або отримуються) як субсидії та державна підтримка галузі кінематографії (в розумінні цього Закону), оскільки такі дії будуть сприяти формуванню позитивного іміджу України, як ділового партнера, та активізації міжнародного, міждержавного та

зовнішньоекономічного співробітництва, а також залучення додаткових інвестицій в Україну.

7. Стаття 13 цього Закону набирає чинності через дванадцять місяців з дати опублікування цього Закону.

8. Конкурсний відбір кінопроектів для формування Програми виробництва та розповсюдження національних фільмів розпочатий до набрання чинності цим Законом має бути завершений в строки та на умовах визначених Порядком конкурсного відбору кінопроектів для формування Програми виробництва та розповсюдження національних фільмів, затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії та законодавством України.

Фільми, які знаходяться у виробництві відповідно до Програми виробництва та розповсюдження національних фільмів та за якими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії укладено державні контракти на виробництво національних фільмів на умовах державного замовлення (договори фінансової підтримки виробництва фільмів), до набрання чинності цим Законом, мають бути завершені на умовах передбачених державними контрактами (договорами) та законодавством України.

**Голова
Верховної Ради України**

В. Гройсман